

כל המנחות פרק ראשון מנחות

1

מסורת הש"ס

עין משפט  
נר מצוה

ל' א מ"י פ"ג מהלכות פסוקי-ת  
הלכה כ':  
ל' ב מ"י שם הל' יח:  
ל' ג ד מ"י פ"ב מהל' מעה"ק  
הלכה יג:  
ל' ד ה מ"י פ"ה מהל' תמידין  
ועוסקין הלכה ד:

## שימיה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

**וְכִי** מִהֲרָה לֵּיהּ לְקוֹמֵץ לְרֹבְבוֹתֶיהָ לְקָדְשׁ. וְאֵלֶּיךָ שְׂרִירִים מִפְּסִיקִין  
בֵּין קוֹמֵץ לְכָל מִין בְּמִינֵי אֵינוֹ מוֹלֵךְ: **א"ר** יוֹחָנָן וְזֵאת אוֹמְרִית  
בְּכֵי שֵׁית אִין מִקְרִשֵׁין אֵלֵּא מִרְעָת. וְהֵא דְּלִפְנֵי חֻזְקוֹ וְרִכִּי וְיוֹחָנָן לְקָמֵן  
בְּפִרְקָא הַהוּא (דף עט: ט) **[גבי תורה]** עֲשֵׂה עַל שְׁמֵינִי שְׁלוֹם וְאֶחָד  
מִלֵּךְ (דף קכ: ט) **[בכא דְּכֵיל עֲלָמָא דְּכֵיל עֲלָמָא דְּכֵיל עֲלָמָא]**

שלא מדעת שאני התם דמחוק שמקדש  
מדעת מקדש נמי שלא מדעת והא  
דמשמע בפרק וילנז וערכה (סוה"ק דף ג.)  
דחוקה פכר כלי שרת אין מקדשין  
שלא מדעת גבי הא דתנן כמעשהו  
בחול כן מעשהו בשבת ויפירי בגמרא  
וימימי במקדשם חסין כל ההיט  
רואין להקדשם אכל בההווה כיון  
דראוין לקדש מקדש שלא מדעת וי"ע  
דמיון דאין שיעור למים הכי כולם  
רואין להקדשם ועראה דרין דשלא  
נזמנו הוא א"ע דכלי שרת מקדשין  
שלא נזמנו דמסקינן בפרק שמי הללם  
(לקמן דף ק.) שלא מדעת מיהא אין  
מקדשין וא"ע דלילה אין מחוסר  
ומן ב' א"ן מקדשין יקרב. הקסה  
ה"ר פער דלפ' הקונטרס בנזמנס  
פרק המזבח מקדש (דף סו:) משמע  
שהשני ר' יוחנן מקדשין לכתחילה  
ליקרב דקדמיה התם עמי מיניה ר"ש  
כל לקדש מר' יוחנן נמי שיקדשו את  
הפסולין ופי' שם בקונטרס דלענין  
פסיון קא בעי דאי מקדשם שכלי אין  
לם פסיון א"ל תמימה כשם שזמנס  
והכנס מקדשין את הראוי לם כן כלי  
שרת מקדשין את הראוי לם וא"ע ג'  
דמוזג דכנס איירי לענין דלם עול לא  
ירדו אימיה מינה רחיה פסיון  
א"ל לכתחילה ליקרב קא מניבעול  
הא נמי תמינא שקיבלו פסולין וזרקו  
את דמן מאי לאו קבלו פסולין וזרקו  
פסולין פ"א וזרקו כשרין א"ל לכתחילה  
יעלו הכשרים אלמא ח"י מקדש  
לכתחילה ליקרב ועוד קשה מהא דתנן  
התם ואלו אם עול לא ירדו הלן והיטא  
והשטמא והשטמא חזן לזמנו וזרקו  
לקוממו וכולו איירי משמקדס הדם  
דמוזג בנז' דקדמיה עולא אימיה  
קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמים  
ורא חזן מאי תמינא שנספק דמה  
ושאי"ל דתם חזן קלענינא ומה התם  
דלם כל לזרוק אינו וזרק אמרת אם  
עול לא ירדו הכא כו' ומדלא מימי  
מכלי ש"מ דלאחר זריקה מיירי  
ואפ"ה לכתחילה לא יעלו אלמא ח"י

ממקדשין לבתחילה ליקרב האזכרים ומיהו יש לנחות דאטלחו קאי (א) וחרקן  
 ואלא את דתם ועוד קשה דכנחה דוכחי (ומפסי' דף טז:) אמרינן נטמא  
 אהדס לא חרוק ואפי' וכן הוראה ואלה לא חרוקה כלל שרת מפתחין ונטמא  
 לבתחילה ליקרב ובפי' שם שיעיר (יחמא דף סד:) אמרינן פסולין הכהנים ימות  
 להשתחלה מה המשתחלה יספר הוא יספר וכן (י) בדס פסולין יספר  
 ואלאמה ובפי' המנחות (לקמן ק:) מן נטמאו מהשוקדשו בכלי אין להם פדיון  
 נטמא מה מיקרב לא קרב ויש לנחות כל הני בשעירה אחר כך לכלי  
 וחול והא דמשתעין נמי יש ליבשל לפי' הקונטרס דה דמשה ששיב  
 אין מקדשין היינו לפי' שדוחה שם לא שקיבלו פסולין אי' (ל) (א) וחרקן  
 פסולין ועוד שם לפי' הקונטרס דמדקדמא לבתחילה ליקרב קאי מייבש  
 ליה (א) משמע שגם רבי יוחנן היה יודע דליקרב קמייבש ליה אלא שהיה  
 סבור דמנשיא היה בדיעבד שם לא מייירי כלל לענין פדיון ופסולין דמנשיא  
 אי' מנחה מנשיא השתא דליכא כל גרע משפסוקין בן הפסול למנחה  
 ועליוהי דילגלה כסם משנזנה מקדש דלא ריד כך כלי מוקדש דעלה  
 מיהיה לא חרוקו והא דקדמא מאי לאו קיבלו פסולין וחרקו פסולין לאו  
 דה"ל ש' בן לקיש דחיי בפסולין נמי מוקין לה מכלל שלא דקדק רבי  
 (א) מהו מאי חידוש השיבו מכלי זה ושמה אשמעינן א"ע"פ שלא נמשה  
 דלמר בפרק החילי (סוכה דף י:) דשויי כל שרת של עץ:  
 ו (דף טז:) לא ו (א) קדושה בכל (א) דאוריין לא יליף מיתלחא מיתלחא:  
 מדס

והוא מריך כי מהדר ליה לקום לדוכתיה ליקדוש וגיפסול. דהא עבר מתן כלי דמה לי כלי שרת זה ומה לי כלי שרת אחר: **אלא מדעת.** והלא לא יחייב ליה להחם אדעתא דליקדים: **שיקדשו פסולין.** כגון אם קמז זר (ב) ונתן לכלי מזה שיקדשו על הקטמור: **ליפסל.** דקבעה ביה חלל כבדוהו (א) כי ייחזקו

אדעתיה לקדושי ולא מני לאהדוריה  
 וכו' למחן עשרים דעה (ס) פסול  
 וכו' וגמר לכולה דרש **עמרם**  
**אמר** אפילו מימנא שלם מדעת גמי  
 מקדשין והבא לא קדים ב(א) שמחורין  
 לביסא בדושה שאין מחזירה למחן אור  
 הכלי ואין הכלי מקדשו: **ב** יוסא: כלי  
 שבת שני בוללן מנחה: **ומתקן סיבי**  
**קקע** מחילה ב(א) כשקומן ממלי זה  
 והאלה גדוש הוא וקמלה מתוך ב(א) הכלי  
 בעיניו דכל דבר העשוי כל און חסוד  
 כל און חסוד: **ע** פספס: פישליא שאינה  
 גדושה ב(א) ובשקומן ממוך כלי קומן  
 כהאמעיטו ובשמחורין הרי קומן  
 נדושה כל דכמפרס כסומן: **ק** פספין  
 דדא כי **קקע** גומא עדי מוסר:  
 לקומן כגומא הוא ליה מחן כלי: **ו** ומני  
**כי מסדר ליה ארופניסא דמנא**: נאדי  
 הכלי אלכ ב(א) גומא חסודו וכו' נגדש  
 הנלו ונייד למנא וגביל קומן מחילה  
 הכלי דדי שבת ראווי לקמילתא כהן  
 וכיון דמחילה נפל למנא נעשה כמי  
 שחשורין הקוי ולא מקדש ליה כלי:  
**ו** אע"י דכלי שרת מקדש ליה און מדעת  
 חסוד מילי כי מסדר ליה און מדעת  
 אדעתא דלא ליקדוש מקדש ליה ב(א)  
 (העל) **ל**כלי שמחורין כהן שמנא  
 רעל גבי קרקע: **ק** קומלין: קומן ממלי  
 שעל גבי קרקע וכו' מקדשין  
 קומן טמאהכלו שעל גבי קרקע:  
**ד** **דביטויא** לן: כלומר נכבדו מאבימי  
 הן צביא דרב נתמן כהן מאבימי  
 דמפרס: **ק** קולפי דמנא: כהאמעיטו  
**נ**כלי מאבימי: נכלי מאבימי כלומר  
 שהיה ב(א) שמנא אחר: **ע** עלם דדא  
**ש**מנא: כהאמעיטו (ל) דמנא חסוד  
 שום יהומים ל' יום ומנא דמנא ששים  
 ומתוך לא אבימי לא להכריז לרופין  
 כל ימות השבת מכריז ל' יום: **כ**א  
 להכריז שני ומנא: מכריז עד ס' יום  
 מיום שמחיל עד יום שפוסק להיטו  
 יום ימי הכהנים ב(א) יום ומנא מני  
 יקנה נכסי יהומים הללו כדי שימכרו  
 ביוקר והיה רב חסדא לא (א) שמנא  
 המירון ומנא צבימי: אלמא רב חסדא  
 חלמדי לאצבימי הוב: **א**בימי **מסכא**  
 אבימי מסכא

דמנחות <sup>ל</sup> איעקר ליה. נשכחה הימנו: ולישלה ליה. לרז חסדא  
 לליה לגביה: **מסטיע מילא.** משום יגעימי ומלחמי (מגילה דף א:)  
**פגע ביה רב נחמן.** בצנזימי **מכלי יו.** ראה כלי מונח על גבי קרקע  
 ותחמא רב וז אס של קדוש <sup>ל</sup> **אז** היה ראוי לקמייה: **וינזן מקדשין**  
**מדר הקוקן.** לאחר קמייה: **הורכס ג' כהנים.** שנים להגביה ש  
 כלים אחד שקמוץ הימנו ואחד <sup>ל</sup> **ז** שנותן לתוכו ושלישי קומץ וכהן  
 אחד אינו יכול להגביה שני ההלם דלון עבודה בשמאל: **תמיד.** י"ג  
 כהנים וזקין בו במסכת יומא כ"ב <sup>דף</sup> (דף כה:). **זו הכלל.** תמני' היא:  
**מדר עבודתו נקט.** אותו שכהן אחד עומד וז אחד וז מכלל למנינא  
 דכהנים לא נחמי: **מה עבדין גלוא.** בהיכל: **נכסין.** כיום השבת:  
**שני סדרים.** של לחם הפנים שמים המערכות שש המערכת:  
 ואילו

ליה אם מקדשין הפסולין לענין דאם עליו לא ירדו דלע"ז דאי לא כלל  
 ומסיקו לכתמיה ליקרב מניעה ליה אם קדוש הקומץ פסול ככלי א' ו  
 וספריך דהא גמי מנינא שקיבלו פסולים חזקין דמשמע ורקו דיעבד אבל  
 מלשון פסולין דייק אלא המשנה קא מסיים ופירושא דממנין ק"ר הוא  
 ויומא בפסולין: **אמר** ליה סבאי' זה. למאי דמסיק דמגבה ליה כהן  
 שעבודתו <sup>ל</sup> **אז** מתכנת אי' של עץ ה' כרבי יוסי כרבי יהודה  
<sup>א</sup> **שבן** מצניו כסביקו בביבין. אם מילתא דלא כרבי מינא דלמרי

[illegible]

## גליון השי"ס

גמ' רנעשה במ' שהחזירו  
הקוף. לקמן דף ק ע"ב:

לעזי רש"י

פישראל"א. (כלי) מועדון אבל  
ללא רחוק.

מוסף רש"י

[illegible][illegible]